

ΠΙΝΔΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ

A.M.K.E

Μετσόβου 12- Ιωάννινα 45221

Tel.00302651029445 Fax.00302651029447

www.pindosperivallontiki.org.

e-mail:pinper@otenet.gr

Προς

Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Υπόψη Συντονιστή Εθνικού Διαλόγου για το Κυνήγι, κο Ντινόκα

E-mail: ethnikosdialogos_kynigi@yahoo.gr

Ιωάννινα, 9/5/2016

A.Π.: 672

Αξιότιμε κύριε Ντινόκα,

Η Πίνδος Περιβαλλοντική καταθέτει τις παρακάτω σαφείς προτάσεις ως συμβολή στο διάλογο για το κυνήγι ως προς τους άξονες του διαλόγου:

I.-Θεσμικό πλαίσιο που διέπει το κυνήγι και IV – Το διαχειριστικό πλαίσιο άσκησης θήρας

1. Η Ρυθμιστική Απόφαση που καθορίζει τα θηρεύσιμα είδη και την περίοδο θήρας τους θα πρέπει να εκδίδεται αποκλειστικά με βάση αντικειμενική επιστημονική μελέτη, δημόσια προσβάσιμη, η οποία θα συνοψίζει τα αποτελέσματα πενταετούς συστηματικού προγράμματος βιοπαρακολούθησης των θηρεύσιμων ειδών σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, υπό την επόπτευση του ΥΠΕΝ.
2. Δημιουργία μιας ανεξάρτητης επιστημονικής επιτροπής, η οποία θα αποτελείται από ανεξάρτητους ειδικούς επιστήμονες και θα έχει συμβουλευτικό ρόλο προς το ΥΠΕΝ για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της βιοπαρακολούθησης και την έκδοση της Ρυθμιστικής Απόφασης,
3. Ειδικά για τις προστατευόμενες περιοχές του δικτύου Φύση 2000, το πρόγραμμα της βιοπαρακολούθησης της θηραματοπονικής πανίδας, η εξαγωγή των διαχειριστικών σχεδίων κάρπωσης των θηραμάτων και οι χωροθέτηση των κυνηγετικών ζωνών προτείνεται να είναι στην ευθύνη των Φορέων Διαχείρισης με βάση το παράδειγμα άλλων Ευρωπαϊκών χωρών και να εποπτεύεται από την Επιτροπή Φύση 2000.
4. Σημειώνεται πως όλες οι ρυθμιστικές αποφάσεις και εν γένει οι πολιτικές αποφάσεις σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο ως προς τη θήρα θα πρέπει να τεκμηριώνονται επαρκώς από επιστημονικά δεδομένα πληθυσμιακού μεγέθους, πληθυσμιακών τάσεων, αναλύσεων βιωσιμότητας πληθυσμών, ώστε η χωροθέτηση των κυνηγετικών ζωνών και των επιπέδων κάρπωσης εντός αυτών, όπως και η χωροθέτηση των περιοχών

απαγόρευσης της θήρας να μην πραγματοποιείται αυθαίρετα, αλλά με βάση τα επιστημονικά δεδομένα.

5. Να υπάρχει η θεσμική δυνατότητα της απαγόρευσης της θήρας σε Κοινοτικά και Δημοτικά Δάση έπειτα από απόφαση της Κοινότητας ή του Δήμου αντίστοιχα ή εναλλακτικά η έκδοση κυνηγετικών αδειών μόνο στους δημότες της αντίστοιχης Κοινότητας ή Δήμου. Η θηραματοπονική διαχείριση θα υπάγεται κανονικά στις ανώτερες αρχές (Φορέας Διαχείρισης ή την αρμόδια επιτροπή που θα οριστεί από το ΥΠΕΝ).

II.- Το οικονομικό πλαίσιο γύρω από την άσκηση του κυνηγιού

6. Αποκλειστική χρηματοδότηση υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου από τα έσοδα των κυνηγετικών αδειών, με αποδέκτη το Πράσινο Ταμείο ή Ειδικό Ταμείο Θήρας και όπου αρμόζει τους Φορείς Διαχείρισης.
7. Διαφανής διαχείριση των οικονομικών πόρων από τα έσοδα των κυνηγετικών αδειών, και δημόσια λογοδοσία σε ετήσια βάση της χρήσης των πόρων και των αποτελεσμάτων που παρήχθησαν, υπό τον έλεγχο της ανεξάρτητης επιστημονικής επιτροπής.

III.-Θηροφύλαξη και ο έλεγχος της λαθροθηρίας

8. Δημιουργία εθνικού κρατικού σώματος αστυνομίας της Φύσης, με δυνατότητα αυτόφωρου παράνομων δραστηριοτήτων σε εικοσιτετράωρη βάση.
9. Η στελέχωση του δύναται να περιλαμβάνει δασοφύλακες, φύλακες των Φορέων Διαχείρισης και θηροφύλακες, έπειτα από ειδική εκπαίδευση τόσο στα όπλα, όσο και σε θέματα προστασίας και διαχείρισης της φύσης και της σχετικής διεθνούς και εθνικής νομοθεσίας. Το αντικείμενό του σώματος θα είναι η εξάλειψη κάθε μορφής παραβατικότητας στη Φύση, συμπεριλαμβανομένης της θήρας,
10. Δημιουργία ηλεκτρονικού μητρώου παραβατών
11. Ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των δικαστικών αρχών επί της σοβαρότητας των παραβάσεων στην Ελληνική ύπαιθρο, συμπεριλαμβανομένης της παράνομης θήρας.

Αιτιολόγηση προτάσεων Άξονα I:

Αξιόπιστες εκτιμήσεις των πληθυσμών των θηραμάτων και προβλέψεις των ρυθμών μεταβολής τους μπορούν να γίνουν μόνον με χρονοσειρές δεδομένων μεγάλου μεγέθους. Δημόσιοι ή εποπτευόμενοι από το δημόσιο όσο και ιδιωτικοί φορείς θα μπορούσαν να αναλάβουν την παρακολούθηση, υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρχει κεντρικό συντονιστικό-εποπτικό όργανο του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Με βάση την ανάλυση των δεδομένων, θα πρέπει προκύπτουν ανά θήραμα ή κατηγορία θηραμάτων οι ρυθμιστικές αποφάσεις θήρας, σε εθνικό και σε τοπικό επίπεδο, με ενδεχόμενες αναγκαίες διαφοροποιήσεις. Θα πρέπει να υπάρχει διαφάνεια στους τρόπους ανάλυσης των δεδομένων και ερμηνείας των αποτελεσμάτων. Υπό την προϋπόθεση της ενίσχυσης της στελέχωσης των Φορέων Διαχείρισης με ειδικούς επιστήμονες σε θέματα άγριας πανίδας, οι Φορείς Διαχείρισης θα πρέπει να έχουν την ευθύνη έκδοσης Ρυθμιστικής Απόφασης για την περιοχή ευθύνης τους. Η απόφαση αυτή θα περιλαμβάνει τη χωροθέτηση των κυνηγετικών ζωνών, και τον ορισμό των επιπέδων κάρπωσης ανά θήραμα, με βάση τη φέρουσα ικανότητα και επιστημονικά δεδομένα βιωσιμότητα και πληθυσμιακής τάσης των

θηραμάτων εντός των ορίων ευθύνης τους, Οι Φορείς Διαχείρισης θα πρέπει να έχουν την πλήρη αρμοδιότητα και ευθύνη εφαρμογής της ως άνω Απόφασης εντός των ορίων ευθύνης τους. Προτείνεται να τεθεί ένα θεσμικό πλαίσιο το οποίο να επιτρέπει τη μεγιστοποίηση της ωφέλειας από την κυνηγετική κάρπωση στους κυνηγούς με μόνιμη κατοικία εντός των ορίων ευθύνης των Φορέων Διαχείρισης, ως αντισταθμιστικό όφελος. Η Ρυθμιστική Απόφαση προτείνεται να εξάγεται σε πενταετή βάση τόσο για τους Φορείς Διαχείρισης όσο και την υπόλοιπη εθνική επικράτεια, για να υπάρχει επαρκής χρόνος εξαγωγής επιστημονικών δεδομένων.

Αιτιολόγηση προτάσεων Άξονα II

Η θήρα αποτελεί δημόσιο αγαθό, δημιουργώντας ωφέλεια για ορισμένο κοινωνικό σύνολο, ενώ λόγω της φύσης της δύναται να έρχεται σε σύγκρουση με τις δραστηριότητες άλλων κοινωνικών ομάδων. Ως τέτοιο δημόσιο αγαθό χρήζει διαφανούς και χρηστής διαχείρισης και στο οικονομικό επίπεδο.

Τα έσοδα από την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων οφείλουν να διοχετεύονται στη διατήρηση των φυσικών πόρων, όπως άλλωστε προβλέπει και η Σύμβαση για τη Βιοποικιλότητα. Αυτό θα πρέπει να ισχύει και για τα έσοδα από τη θήρα. Προτείνεται η σύσταση Ταμείου Θήρας, ως ξεχωριστός κωδικός στο Πράσινο Ταμείο και η χρηματοδότησή του από τα έσοδα των κυνηγετικών αδειών, τα οποία θα πρέπει να διατίθενται για την αειφορική θηραματοπονική διαχείριση και για την προστασία της Ελληνικής πανίδας συνολικά, συμπεριλαμβάνοντας και μη θηρεύσιμα είδη. Η συμμετοχή σε Κυνηγετικούς Συλλόγους προτείνεται να είναι μη υποχρεωτική και ανεξάρτητη ως οικονομική εισφορά από την κυνηγετική άδεια. Οι κυνηγετικές οργανώσεις θα πρέπει να περιοριστούν στην επόπτευση για την άσκηση αειφόρου θήρας, τη σχετική έρευνα, και στην εκπαίδευση των μελών τους, με τη χρηστή χρήση των οικονομικών τους πόρων, ενώ η διαμόρφωση της πολιτικής θήρας και του ελέγχου της θήρας θα πρέπει να αποτελεί ευθύνη του δημοσίου. Συναφώς με αυτό, τα συνδεδεμένα έσοδα που σήμερα αποτελούν πόρους των κυνηγετικών οργανώσεων θα πρέπει να αποτελέσουν πόρους του δημοσίου. Απαιτείται δε τόσο από το ΥΠΕΝ όσο και από τους Κυνηγετικούς Συλλόγους, τις Κυνηγετικές Ομοσπονδίες και την Κυνηγετική Συνομοσπονδία δημόσια λογοδοσία για τη χρήση των οικονομικών πόρων και αξιολόγηση του παραγόμενου αποτελέσματος για τους πληθυσμούς της άγριας πανίδας της χώρας με ποσοτικά στοιχεία.

Αιτιολόγηση προτάσεων Άξονα III:

Θα πρέπει να γίνουν συντονισμένες ενέργειες ώστε να αποσαφηνιστούν και θεσμικά να οριοθετηθούν οι διακριτοί ρόλοι των εμπλεκόμενων φορέων ως προς τη φύλαξη. Επισημαίνεται ότι σωστή φύλαξη προϋποθέτει υιοθέτηση ευέλικτου ωραρίου και δυνατότητα αυτόφωρου παράνομων δραστηριοτήτων σε 24ωρη βάση. Οι φύλακες των φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών δεν έχουν τέτοια αρμοδιότητα. Αυτό είναι ένα σοβαρό λάθος που θα πρέπει άμεσα να αντιμετωπιστεί. Οι έλεγχοι της δασικής υπηρεσίας συνήθως περιορίζονται στο πλαίσιο του ωραρίου λειτουργίας της υπηρεσίας ή δεν έχουν το ανάλογο αποτέλεσμα λόγω υποστελέχωσης ή οικονομικής αδυναμίας μετακίνησης για την πραγματοποίηση του αυτοφώρου. Η θηροφυλακή έχει παράγει σημαντικό έργο τα τελευταία έτη σε επίπεδο αριθμού ελέγχων. Οι δε περιπτώσεις αυτόφωρου σε παραβάσεις θήρας από τη Δασική Υπηρεσία ή τη θηροφυλακή δεν εκδικάζονται πάντα, και όταν εκδικάζονται δεν δίδεται η ποινή που αντιστοιχεί, λόγω έλλειψης ενημέρωσης των δικαστικών αρχών για τη σοβαρότητα των παραβάσεων αυτών. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται ετήσια αναφορά από το νέο σώμα που

προτείνεται για την αποτελεσματικότητά του με ποσοτικά στοιχεία. Είναι αναγκαία η δημιουργία εθνικού μητρώου παραβατών που θα διασφαλίζει ότι δεν θα μπορούν να λάβουν άδεια θήρας από καμιά αρμόδια αρχή της χώρας. Οι δε κατ' εξακολούθηση παραβάτες-λαθροθήρες θα πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά. Κάτω από όποιες συνθήκες, το ιδιάζον θεσμικό πλαίσιο που επιτρέπει στους ασκούντες την θήρα να είναι ταυτόχρονα και οι κύριοι αρμόδιοι για τη φύλαξη και τον έλεγχο της θήρας θα πρέπει να αλλάξει.